

ter, eller sagt fagligt transfereringer. Det er dér, staten følger op, så det, der måtte være i stigninger, præcist er det, der udlignes i statstilskudene. Så det begrænser ikke de væksttal, vi taler om, når vi taler om vækst i forbrug. Vækst i forbrug dækker ikke udgifter til overførsler. De er udlignet i forvejen.

Når det gælder lønstigninger, så er det dét, man også teknisk diskuterer i forbindelse med økonomiforhandlingerne, altså udgangspunktet. Men det vil altid være sådan, at når man selv har ansvaret også for de lønstigninger, man giver, så kan det være med til at udhule det, som man i øvrigt er i stand til at bruge i antal personer inden for samme lønramme.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren påstod, at der kunne ansættes flere inden for de rammer, som er aftalt med regeringen. Så vil jeg godt høre, om finansministeren er indstillet på at give personalet på de århusianske sygehuse en undskyldning; om ministeren er klar over, at der i øjeblikket skæres ned på personalet. Der er ikke flere stillinger, der er færre stillinger.

Jeg har fået brev fra amtsrådet i Århus om, at man i øjeblikket er ved at fjerne mellem 2½ pct. og 4 pct. på de forskelligt århusianske hospitaler. Det er jo resultatet af de budgetrammer.

Så synes jeg simpelt hen, det er for meget, at finansministeren står her og vil forsøge at bilde befolkningen ind, at der er tale om flere stillinger, når den praktiske virkelighed ude på hospitalsafdelingerne er, at man nedlægger stillingerne. Det er altså for stærkt.

Én ting er, at man fører en brutal nedskæringspolitik, men man står oven i købet på Folketingets talerstol og vil bilde befolkningen ind, at det, der ude i virkeligheden er massive nedskæringer af antallet af stillinger på vore sygehuse, er flere stillinger. Det er simpelt hen for meget, vil jeg sige til finansministeren.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det finansministeren, men der skal være mere ro i salen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan vi tage debatten om 2002, hvor jeg husker argumenterne fra SF og fra Enhedslisten om nedskæringer, for det er jo altid der, man så har sandhedens time: Er der afholdt flere lønkroner til flere ansatte eller færre? Og når vi ta-

ger amterne, vil vi også for 2003 se, at der er flere lønkroner til rådighed.

De tilskud, som staten giver, udmøntes jo i løn i forbindelse med behandlinger og operationer. Hvis vi fjerner medicindelen, vil der være en realvækst også på de amtslige budgetter, og de udmøntes i lønkroner. Så lad os tage debatten også om 2003, når vi kender regnskabstallene for 2003. For hvis ikke det går, som jeg siger, er det, fordi der bliver overskud i de amtslige budgetter.

Villy Søvnald (SF):

Det er nu lidt underligt at diskutere med en finansminister, der ikke vil medgive, når et argument er rigtigt. Derfor én gang til: Vil finansministeren medgive, at den stigningstakt, der er lagt op til, lige præcis modsvarer løntilpasningsklausulen, som er forårsaget af, at de offentligt ansatte stiger i løn i forhold til lønudviklingen på det private område?

Det er dem vel undt, men det kommer der ikke en eneste offentligt ansat mere ud af. Vil ministeren medgive det? Vil ministeren så også medgive, at den voldsomt dramatisk stigende arbejdsløshed, der sker i øjeblikket, er med til at undergrave de kommunale budgetter ikke alene på udgiftssiden, men også på indtægtssiden på den måde, at skattegrundlaget i kommunerne falder, når arbejdsløsheden stiger så markant, som det sker i øjeblikket? Jeg synes, det ville være klædeligt af finansministeren dog at indrømme noget, der er så selvindlysende som det her, i stedet for at blive ved med at benægte virkeligheden.

Kl. 12.25

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg forsøgte før at sige om balancetallene, at det er der, staten fylder ud. I det indgår jo alle forventninger til sygedagpenge, der indgår forventninger til kontanthjælpsområdet også fremover. Der lægges altså et skøn over udgifterne, og det er i det, man fylder op og siger: Hvor er balancetallet for, at der er sammenhæng i økonomien i både amter og kommuner.

Så det er præcis det, man sidder og drøfter. Hvad er forventningerne, hvad skal udgifterne egentlig være alt andet lige, hvad er man enig om? Det er præcis det, der udgør balancetallene, som så bidrager til opgørelsen af det samlede statslige tilskud.

Jeg sagde også før om lønfefterslæb – hvad der måtte være – at det indgår i de tekniske